



Holbergsgade 6  
DK-1057 København K

T +45 7226 9000  
F +45 7226 9001  
M sum@sum.dk  
W sum.dk

## Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 10-01-2019  
Enhed: AELSAM  
Sagsbeh.: DEPIVR  
Sagsnr.: 1810523  
Dok. nr.: 784673

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 14. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 286 (Alm. del) til ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 286:

”Ministeren bedes redegøre for, om det er forsvarligt, at borgere med demens, som ikke kan udtrykke egne behov, sendes alene på sygehus og dermed uden de hjælpere, som kender borgeren og således kan være behjælpelig med kommunikationen til lægen, plejepersonalet på sygehuset m.v. Og burde man i det mindste sikre, at der er hjælpere, som kender borgere til stede, indtil personalet på sygehuset har så god forståelse for borgeren, at de uden problemer kan overtage kommunikationen og den videre pleje af patienten?”

Svar:

Borgere med demens kan have behov for ledsagelse til behandling på sygehus. Efter serviceloven skal kommunalbestyrelsen vurdere borgernes behov for hjælp ud fra en konkret og individuel vurdering. Efter servicelovens § 85 skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Servicelovens § 85 hører under børne- og socialministerens ressort, hvorfor jeg har indhentet følgende bidrag om socialpædagogisk ledsagelse fra børne- og socialministeren:

”Bistand efter servicelovens § 85 ydes efter en konkret og individuel vurdering af den enkelte borgers behov. Der er tale om en bred bestemmelse, som f.eks. kan indeholde indsatser i form af socialpædagogisk ledsagelse til behandling og lægebesøg. Kommunalbestyrelsens pligt til at yde bistand efter bestemmelsen gælder, uanset om borgeren bor i en boform eller i eget hjem.”

Det er kommunalbestyrelsens ansvar at vurdere, om en borger i kommunen har behov for hjælp efter serviceloven og i givet fald at yde og finansiere denne hjælp. Ligeledes er det sygehusets/regionens ansvar at vurdere, hvilken hjælp en patient har behov for med henblik på gennemførelse af en sygehusbehandling efter sundhedsloven, og det er sygehusets/regionens ansvar at tilvejebringe og finansiere denne hjælp. Regionen kan ikke pålægge kommunen at yde en særlig hjælp efter serviceloven, mens borgeren er indlagt på sygehuset. Mens borgeren er indlagt på sygehuset, er det således regionen, der vurderer hvilken hjælp borgeren har behov for, og finansierer denne hjælp.

Regionen og kommunerne har mulighed for at beslutte i sundhedsaftalerne, hvordan der sikres den bedst mulige tilrettelæggelse og koordinering af hjælpen, herunder i forhold til ledsagelse af borgere til behandling på sygehuset.

Med venlig hilsen

Thyra Frank / Ina Vang Runager